

Emanuel tænkte ikke paa, at hans Blik maaske undertiden hvilede temmelig ugenert paa den unge Pige. Han var saa opfyldt af Glæde over endelig at have fundet en lille Tilhørerkreds, at han ganske glemte al Forlegenhed.

Paa én Gang hørtes Trin over Stenbroen ude i Gaarden. Anders Jørgen lettede sig i Sædet med et Udtryk af Befrielse, og henne ved Vinduet kastede den unge Pige hurtigt Blikket ud gennem Ruden — ligesom for at forberede den kommende. Men pludseligt skiftede hendes Ansigt Farve, og med forvirret, næsten skrækslagen Mine søgte hendes Øjne Faderen.

Et Øjeblik efter lød tre sindige Slag paa Døren.

VIII.

Den indtrædende var den høje, magre, noget foroverludende Mand med det mærkelige Katteansigt, der om Formiddagen efter Gudstjenesten havde været Genstand for saa megen Opmærksomhed blandt Emanuels Tilhørere. Han blev et Øjeblik staaende ved Døren og saa' sig omkring, idet han